

Fantatrao ve ny Maha Sarobidy Anao?

Taratasy fampianarana Dries Du Plessis Dries Du Plessis

Nandritra ny taona nanompoako, dia niezaka nanampy olona maro nanana olana samihafa teo amin’ny fiainan’ izy ireo aho. Tamin'ny farany dia tonga tamin'ny fanatsoahan-kevitra mahagaga aho: ny olana fototra amin'ny maha-olombelona antsika dia ny tsy fahatsapantsika ny maha-sarobidy antsika.

Noho izany, manao fahadisoana mahatsiravina indrindra isika. Toy ny olona mpandova harena be ara-dalàna isika, nefa amidintsika amin’ny zavatra tsy misy vidiny ny lovantsika manontolo: ny sary vetaveta, ny fidorohana zava-mahadomelina, ny fisotroana tafahoatra, ny fitaovana, ny fifampiraharahana ara-bola tsy ara-dalàna.

Ny hafa dia mety hanome lanja ny tenany ho ambony kokoa, hitady toerana ambony eo amin’ny politika, eo amin’ny tontolon’ny fialam-boly, na eo amin’ny sehatry ny fiangonana mihitsy aza. Na dia eo aza ny laza rehetra atolotr'ity tontolo ity, dia tsy azo ampitahaina amin'ny sandan'ny lovantsika izany—izay hafoin'ny sasany ho takalon'izany voninahitra izany.

Raha tiantsika ny hankasitraka ny tena hasarobidintsika amin’ny maha-olombelona antsika, dia tokony handinika ny fomba miavaka sy mahatalanjona namoronana an’i Adama —razam-ben’ny razam-bentsika—isika.

Ity andian-pampianarana ity, *Ny Hasintsika sy ny Hasarobidintsika*, dia mandinika ny halehiben’ny hasarobidintsika eo anatrehan’Andriamanitra.

Ny Fahagagana tamin’ny Famoronana an’i Adama

Ao amin’ny Jaona 1:1–2, dia hitantsika fa tsy Andriamanitra Ray no tena tompon’andraikitra amin’ny famoronana, fa ny Tenin’Andriamanitra izay niaraka tamin’Andriamanitra hatramin’ny taloha indrindra—ilay Olona izay naseho tatỳ aoriana teo amin’ny tantaran’ny olombelona tamin’ny maha-Jesosy avy any Nazareta:

> “Izy [ny Teny] no nahariana ny zavatra rehetra, ary raha tsy Izy dia tsy nisy nahariana izao zavatra ary izao” (Jaona 1:3)

Ny famoronana, amin’ny fitambarany, dia noforonina tamin’ny alalan’ny tenin’Andriamanitra nilaza hoe: “Finoana no ahafantarantsika fa ny tenin’Andriamanitra no nanaovana izao tontolo izao.” (Hebreo 11:3). “Fa Izy no niteny dia ary izany; Izy no nandidy, dia nitoetra mafy izany.” (Salamo 33:9). Saingy araka ny voalaza ao amin’ny Genesisy 2:7, dia hafa tanteraka ny famoronana an’i Adama:

> “Ary vovo-tany no namoronan'i Jehovah Andriamanitra ny olona, ary nofofoniny fofonaina mahavelona ny vavorony; dia tonga olombelona [ara-bakiteny hoe fanahy velona] izy.”

Alaivo sary an-tsaina ny zava-niseho! Nandohalika ny Tompo, naka vovoka teny an-tànany, nafangarony tamin’ny rano, ary novolavolainy ho vatan’olona. Noho izany dia teo izy io—ilay sary sokitra tonga lafatra indrindra novolavolaina—lavorary kokoa noho ny sangan'asa rehetra nataon'i Michelangelo. Tsy nisy aina anefa ilay izy! Nisy zava-mahagaga nitranga avy eo. Niondrika nialoha ny Mpamorona, zava-mahagaga no nitranga. Niondrika nialoha ny Mpamorona, nametraka ny molony masina tamin’ny molotry ny tanimanga ary ny vavorony masina tamin’ny vavoron’ny tanimanga. Avy eo dia nofofoniny fofonaina ny molotra sy ny vavorona. Niditra tao amin’ny endriky ny tanimanga ny fofonainy ka nanova azy ho olombelona velona, ary ny taova rehetra ao amin’ny vatany dia miasa tsara, ary miaraka amin’ireo famaliana ara-panahy, ara-tsaina ary ara-pihetseham-po mahafinaritra izay azon’ny olombelona atao. Tsy mbola nisy zava-boahary hafa noforonina toy izany.

Fofonaina mahery

Ny teny ampiasaina hilazana io fahagagana io dia tena mazava. Ny teny Hebreo dia iray amin'ireo fiteny izay misy ifandraisany mivantana ny feon'ny teny sasany amin'ny asa lazainy. Ny feon’ny teny Hebreo nadika hoe miaina dia azo adika hoe: ”yipakh”. Ahitana “fipoahana” kely ao anatiny izy io, arahin’ny famoahana rivotra mahery sy tsy tapaka avy ao amin’ny tenda. Noho izany dia maneho mazava tsara ny hetsika izay lazainy.

Rehefa nofofonin'ny Tompo ireo molotra sy vavorona tanimanga ireo, dia tsy nifofo fofonaina malefaka—Nifofo fofonaina mafy ho ao amin'io vatana tanimanga io Izy, izay nahazo fanomezana mahagaga momba ny fiainan'Andriamanitra mihitsy!

Teo no ho eo, dia lasa olona telo izay iray ny olona, voaforon'ny fanahy sy aina ary vatana. Ny fanahy dia avy amin’ny fofonain’Andriamanitra izay nanova ny tenan’ny olona tamin’ny tanimanga ho nofo velona sy mihetsiketsika. Ny ainy, izay novokarin'ny fampiraisan'ny fanahy sy ny vatana, dia nanjary toetra manokana sy miavaka, afaka mandray fanapahan-kevitra ho azy manokana—Hanao aho na tsy hanao aho.

Solontenan'Andriamanitra

I Adama sy ny vadiny nomen’Andriamanitra dia notendrena hanapaka ny tany ho solontenan’Andriamanitra. Ny maha-telo ny maha-izy azy ao anatiny dia maneho ny endriky ny Andriamanitra telo izay iray. Ny endriny ivelany dia nanahaka ny endrik’i Jehovah izay nahary azy (Genesisy 1:26-27). Na ny toetrany anatiny na ny endriny ivelany, dia nisolontena an’Andriamanitra tamin’ny zava-boahary hafa rehetra teto an-tany izy.

Fanampin’izany, i Adama sy i Eva dia nanana firaisana tsy tapaka tamin’ny Tompo. Tamin’ny fiafaran’ny andro tsirairay dia tonga hiara-mitoetra amin’izy ireo Izy (Genesisy 3:8). Iza no mahalala izay fanambarana momba ny Tenany nozarain’Andriamanitra tamin’izy ireo? Fantatsika anefa fa nomen’Andriamanitra tombon-tsoa i Adama hifidy anarana ho an’ny zava-mananaina hafa rehetra (Genesisy 2:19).

Na dia teo aza ity fifandraisana manokana ity, dia narahin’ny loza lehibe indrindra teo amin'ny tantaran'ny olombelona. Nofitahin’i Satana i Adama sy Eva, ka natakalon’izy ireo voankazo iray ny lova nomen’Andriamanitra azy ireo! Io tsy fankatoavana io dia nisy fiantraikany tamin’ny lafiny rehetra tamin’ny toetran’i Adama telo izay iray. Maty ny fanahiny, izay tafasaraka amin’Andriamanitra. Tao anatin’ny ainy dia nanjary mpikomy izy, niady tamin’ny Mpamorona azy nanomboka tamin’izay fotoana izay. Lasa voan’ny aretina sy ny fahanterana ary ny fahafatesana ny vatany.

Andriamanitra dia nampitandrina an’i Adama momba ny hazo fahalalana: “Amin’ny andro izay ihinananao azy dia ho faty tokoa hianao.” (Genesisy 2:17). Ny fanahin’i Adama no maty teo no ho eo; nefa tsy maty nandritra ny 900 taona mahery ny vatany.

Fifandraisana Nohavaozina

Ny tsy fankatoavan’i Adama dia nahatsiravina teo amin’ny vokany, saingy nampiharihary ny lafiny iray amin’ny toetran’Andriamanitra izay tsy ho naharihary tanteraka raha tsy nisy izany: ny halalin’ny fitiavany tsy takatry ny saina. Tsy nilavo lefona mihitsy Andriamanitra tamin’i Adama sy ny taranany. Maniry mafy ny hamerina antsika amin’ny tenany Izy.

Naseho mahafinaritra ao amin’ny Jakoba 4:5 izany: “Ny fanahy izay nampitoeriny ato anatintsika dia iriny amin’ny fahasaro-piaro.” —dia ny Fanahy izay nofofoniny tao anatin’i Adama tamin’ny namoronany azy. Na dia toa tsy azo inoana aza izany, dia mbola manina ny fiombonana manokana izay nananany tamin’i Adama Andriamanitra. Tapaka io fifandraisana io noho ny fikomian’i Adama, fikomiana izay naharitra teo amin’ny taranak’i Adama tsirairay.

Ankoatra izany, amin'ny vidiny tsy manam-petra, Andriamanitra dia nanao fomba hamerenana antsika amin'ny Tenany. Naniraka an’i Jesosy izy “hitady sy hamonjy ny very” (Lioka 19:10). Tamin’ny alalan’ny sorona fisoloana teo amin’ny hazo fijaliana, Jesosy dia nanao izay ahafahantsika tsirairay ho voavela heloka sy ho voadio amin’ny ota ary ho tonga anisan’ny fianankavian’Andriamanitra.

Ny Tena Lanjantsika

Ao amin’ny Matio 13:45–46, i Jesosy dia nanao fanoharana iray izay mamaritra tsara ny fahagagana momba ny fanavotana antsika:

> "Ary koa, ny fanjakan’ny lanitra dia tahaka ny mpandranto anankiray izay nikatsaka vato soa; ary rehefa nahita vato soa izay saro-bidy izy, dia lasa nivarotra ny fananany rehetra ka nividy azy."

Amiko io dia maneho ny fanavotana ny fanahin'olombelona. I Jesosy no mpivarotra—tsy mpizaha tany na mpitsikilo—fa lehilahy nivarotra vatosoa sarobidy nandritra ny androm-piainany. Fantany tsara ny hasarobidin’ny vatosoa sarobidy tsirairay. Ny vatosoa sarobidy izay novidiny dia ain’olombelona iray ihany—ny anao na ny ahy. Lany tamin’i Jesosy ny zavatra rehetra nananany—izay rehetra nananany.

Amin'ny teny ankehitriny, toy izao no sary an-tsaina ny zava-niseho tamin'ilay mpivarotra nilaza ny vaovao tamin'ny vadiny.

“Ry malala, nivarotra ny fiarantsika aho”

“Nivarotra ny fiarantsika ianao! Eny ary, fara-faharatsiny, mbola manana tafo isika.”

“Tsia, namidy koa ny tranontsika!”

"Inona no nahatonga anao hanao izany rehetra izany?"

"Nahita ny vatosoa sarobidy tsara tarehy indrindra tsy ary hitako hatramin'izay aho. Nitady vatosoa sarobidy toy izany aho nandritra ny fiainako. Mitombam-bidy amin’ny fananana ananantsika rehetra izany—fa andraso mandra-pahitanao azy!”

Inona no dikan'izany amiko sy aminao? Ny tsirairay amintsika dia tokony haka sary an-tsaina ny tenantsika ho toy ilay vatosoa sarobidy.

Ny Mpanavotra Antsika

Tsarovy fa nandany ny zavatra rehetra nananany i Jesosy mba hividianany ahy sy ianao hiverina Aminy. Na dia Tompon’izao rehetra izao aza Izy, dia nafoiny avokoa izany ary maty tao anatin’ny fahantrana tanteraka izy. Tsy nanana na inona na inona izy. Ny akanjo sy ny fasana nandevenana Azy dia samy nindramina.

> Fa na dia nanan-karena aza Izy, dia tonga malahelo noho ny aminareo, mba hampanan-karena anareo ny alahelony." (2 Korintiana 8:9b)

Angamba tsy mbola nahita ny tenanao ho manan-danja ianao. Mety manana sary momba ny tenanao ianao. Mety hitodika any amin’ny fiainana feno fanaintainana sy fahadisoam-panantenana ianao, fahazazana voailika sy tsy misy fifaliana, fanambadiana niafara tamin’ny fisaraham-panambadiana, asa tsy nisy vokany mihitsy, na taona laniana tamin’ny zava-mahadomelina sy ny alikaola. Ny lasa sy ny ho avinao dia mety samy mampita hafatra mitovy: tsy fahombiazana!

Tsy amin'i Jesosy! Tena tia anao Izy ka nahafoy ny zavatra rehetra mba hanavotana anao ho an’ny tenany. Mba hanamafisana sy hanekena izany fahamarinana izany dia azonao atao ny mamerina ireto tenin’ny Apostoly Paoly manaraka ireto: “Izay efa tia ahy ka nanolotra ny tenany hamonjy ahy.” (Galatiana 2:20b). Avereno indray: “Izay efa tia ahy ka nanolotra ny tenany hamonjy ahy.” Ataovy ho anao manokana ireto teny ireto: “Tia ahy Izy ka nanolotra ny tenany ho ahy.”

Izao no fotoana tokony hiheveranao ny tenanao ho toy ny vatosoa sarobidy notazonin'ny tànan'i Jesosy voahombo. Henoy Izy miteny aminao hoe: “Tena tsara tarehy ianao! Nandaniako izay rehetra nananako ianao, nefa tsy nanenina aho. Ahy mandrakizay ianao izao!”

Tsy afaka manao na inona na inona ianao hahazoana izany fitiavana sy fanekena izany. Tsy afaka manova ny tenanao mihitsy ianao na manao ny tenanao ho tsara. Ny hany

azonao atao dia ny manaiky izay nataon'i Jesosy ho anao ary misaotra Azy!

Azy mandrakizay ianao!

Taratasy fampianarana

Fandikana: TL-L120-100-MLG
Nohavaozina farany: 29 Sept 2026
Tranokala: Derekprince.com/mg/resources

